

Gedenken wij in ons gebed

Margaretha Maria Josephina Semmekrot

echtgenote van
Gerhardus Bernardus Franciscus Steunebrink

Margriet werd op 21 juli 1953 geboren te Stad Delden en ze overleed, voorzien van het Sacrament van de Zieken, op 1 december 1999 te Denekamp. Na een plechtige uitvaartmis op 6 december 1999 in de parochiekerk van de H. Nicolaas te Denekamp werd ze ter ruste gelegd op onze begraafplaats.

*"Wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij gestorven." (Joh. 11,25)*

Het was niet alleen tijdens haar ziekte, maar ook al lang daarvoor, dat Margriet intens kon genieten van de kleine dingen van het leven. Haar leven, dat maar 46 jaren telde, was veel te kort. Wat niet tot uiting kon worden gebracht in de lengte van jaren, heeft Margriet ons weten te geven in haar levenshouding. Komend uit een groot en fijn gezin had ze als de jongste een bijzondere plek bij haar zussen. Toen ze op 11 oktober 1982 aan Gerard haar ja-woord gaf, begonnen ze in liefde voor elkaar aan een levensperiode, die vele momenten van vreugde heeft gekend, maar waaraan ook zorgen en verdriet niet ontbroken hebben. Aan hen samen werden Laura en Gerben gegeven en toevertrouwd. Als moeder wist Margriet het gezellig en fijn te maken. Ze was erg zorgzaam voor haar gezin, maar

ook voor anderen. Die zorgzaamheid vanuit haar beroep als ziekenverzorgster werd aangevuld door een grote liefde vanuit een gelovig hart. Iedereen was van harte welkom in haar huis aan de Havik. Vooral de kinderen uit de buurt gingen haar bijzonder ter harte.

Margriet voelde zich gelukkig en ze was snel tevreden met veel zaken. Vriendschap vond ze heel belangrijk. De goede band met enkele trouwe vriendinnen heeft haar enorm gesterkt en gesteund. Medio '97 kwamen de eerste signalen van haar ziekte. Met grote moed heeft ze voor het leven gevochten en in gelovig vertrouwen heeft ze veel tot Maria gebeden. Hoe graag wilde ze haar kinderen zien opgroeien! Margriet nam de tijd voor alles. Het samenzijn in het gezin was voor haar een feest. Gelukkig is haar wens om thuis te kunnen blijven in vervulling gegaan. Bijgestaan door familieleden, vrienden en door de zusters Franciscanessen heeft ze zo lang mogelijk bij ons kunnen zijn. Haar heengaan kwam toch nog onverwacht snel. Wij geven haar in geloof uit handen aan onze God. Temidden van al ons verdriet blijven wij geloven in de Liefde, die God is. Tot Hem bidden wij:

*Heer, schenk haar de eeuwige rust en het eeuwige licht
verlichte haar. Dat zij moge rusten in vrede. Amen.*

Voor uw gebed, uw medeleven en uw ondersteuning tijdens de ziekte en na het overlijden van Margriet, mijn dierbare vrouw en onze lieve moeder, danken wij u van harte. Voor ons is het grote troost in deze moeilijke dagen van afscheid.

Gerard Steunebrink
Laura en Gerben